

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

683. An Vicario, & quali specialiter concedi possit, & soleat collatio
beneficiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

independenter ab Episcopi denominatione, quales sunt Archidiaconi. c. i. de off. Archid. c. ut singuli. de off. Archipresb. Sed horum jurisdictio hodieum ferè extincta est. Castrop. loc. cit. p. 30. n. 1. Vicarius foraneus dicitur, vel quia extra fores seu civitatem, in qua Episcopus residet, constitutus; vel porius, quia forum, & judicium non generale, sed speciale tenet; v. g. constitutus pro oppido, vel oppidis aliquibus. Castrop. loc. cit. Vicarius à legge constitutus seu generalis, qui pro tota diœcesi ab Episcopo nominatur. Castrop.

3. Respondeo ad secundum: jurisdictio Vicarii foranei est delegata. Argumento c. super quæstionem, de off. Deleg. Castrop. loc. cit. dicens sic ferè omnes sentire. Jurisdictio autem Vicarii generalis juxta communiorum est ordinaria; tum quia tribunal idem est Episcopi & Vicarii hujus, & non datur à Vicario generali ad episcopum appellatio; tum quia facta episcopi nominatione, jurisdictio ab ipsa lege conceditur. Castrop. loc. cit. citans Azor. p. 2. l. 3. c. 43. pertot. Barb. de potest. Episcopi. alleg. 54. d. n. 1. Molin. tr. 5. de just. d. 20. Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. hæc breviter in ordine ad seq. q. alibi ex professo. vide tantisper Garc. p. 5. c. 8.

Quæstio 682. An Vicarius generalis ratione hujus sui Vicariatū habeat potestatem conferendi beneficia?

1. Respondeo negativè; sed eger ad hoc speciali concessionē: illi enim ex concessionē Vicariatū concessa solum est Episcopatus administratio, in his, quæ necessitatibus sunt & utilitatis. Unde & instituere & confirmare potest praesentatos & electos ex generali mandato; quia hæc sunt iustitia & necessitatibus, juxta dicta alias: non autem conferre; quia beneficiorum collatio est quadam donatio libera, & cui concessa est bonorum administratio, etiam libera, non est concessa per hoc bonorum donatio. c. ult. de off. Vicar. in 6. Castrop. loc. cit. n. 2. Tond. in qq. benef. p. 2. c. 118. n. 5. Paris. de resign. l. 9. q. 7. n. 32. Pirk. de off. Vicar. n. 49. cum communī. Proceditque id ipsum, etiam ad solum Episcopum pertinet, consentum praestare in collatione alicuius beneficii, ita ut non possit à Vicario, non habente ad hoc speciale mandatum, suppleri. Castrop. ibid. n. 3. citans Rebuff. in pr. de Vicar. Episcopi. n. 9. Barb. ubi ante. n. 61. Gratian. discept. for. c. 303. n. 1.

2. Sed neque ex hoc generali mandato, & concessionē Vicariatū potest praesentare ad beneficia, quorum praesentatio ad Episcopum spectat; quia & hoc est liberalis gratia, & veluti quædam donatio. Pirk. loc. cit. n. 52. citans Sbrotium l. 2. q. 100. n. 2. & seq. Item nequit eligere, dum electio spectat ad Episcopum. Pirk. ibid. Sbrot. loc. cit. q. 30. n. 5. Neque etiam potest recipere, etiam liberas, resignaciones beneficiorum; multoq. minus ex causa permutationis. Castrop. cit. n. 3. citans Rebuff. ubi ante. num. 104. Riccium in pr. resol. 471. Azor. p. 2. l. 7. c. 29. q. 4. Garc. p. 11. c. 4. n. 14. Pirk. de resign. l. 7. q. 24. n. 3. sed de hoc alibi.

3. De cetero posse Vicarium Generale ratione Vicariatū sibi concessi sine speciali mandato, interim, dum beneficium vacat, & non providetur de Rectore, vel Rector impeditus est, constitutere Vicarium, qui beneficium regat, & animarum cura propiciat; quia hæc designatio rectæ Episcopatus administrationi necessaria est, & non est col-

lato, cum communī & alibi dictis tradit Castrop. loc. cit. n. 4, ubi tamen addit, si ob imperitiam, & à fortiori ob depravatos mores Rectoris contiuenendus esset Vicarius, id Vicarium generalem non posse ex generali mandato; cum ex generali mandato non possit beneficatos privare exercitioi sui munieris, & alios in eo subrogare. citat pro hoc Covarr. l. 3. var. c. 20. n. 7. Barb. de potest. Episcopi. alleg. 54. n. 73. Sbrot. de Vicar. Episcopi. q. 112. a. n. 2. Pur. decis. 239. n. 2. Argumento c. licet. de off. Vic. in 6.

4. Potrò quod dictum de Vicario Episcopi, eum non possit sine speciali mandato conferre beneficia, idem dicendum de Vicario confituto in Urbe Papa, censet Garc. cit. c. 8. n. 182. citans Pavin. p. 2. q. 10. n. 19. Rebuff. tit. de forma Vicar. n. 16. Gamb. de off. Leg. l. 3. num. 708. Et contra Coras. p. 2. c. 1. n. 17. aitque Garc. n. 183. id procedere, etiam si dictus Vicarius esset Cardinalis, citatque pro hoc Rebuff. ubi ante. n. 64. & 70. Gamb. loc. cit. Baldum in l. aliquando. ff. de off. procons. subdit etiam Garc. n. 186. Cardinalem tamē factum Legatum Urbis, Papā ab ea recedente, posse conferre beneficia intra limites legationis consistentia, etiam Urbis, nisi oblet reservatio; & sic contrarium esse in Cardinale Legato Urbis, quam in Cardinale Vicario Urbis; citat pro hoc Bald. Rebuff. contra Gamb. supra n. 702. qui nequidem hanc potestatem conferendi Cardinali Legato concedit sine speciali mandato.

Quæstio 683. An Vicario, & qualiter concedi possit, & soleat collatio beneficiorum?

1. Respondeo primò: Vicario foraneo non solere; sed nec posse id concedi ab Episcopo, communis habet sententia, pro qua à Castrop. n. 5, citantur Gl. ult. in c. statutum. de prob. in 6. & in c. deliberatione. de off. Deleg. in 6. Rebuff. loc. cit. ex n. 15. & plures alii apud Covar. l. 3. var. c. 20. n. 6. & sic expressè docet Pirk. de off. Vicar. n. 50. Item Laym. in c. cum in generali. de off. Vicar. n. 3. ubi: datā operā loquor de Vicario generali; nam alteri neque in specie, neque in genere vacatura, beneficia conferendi potestatem Episcopus aliusque Ordinarius præter Papam committere potest: citatque pro hoc Abb. in cap. constitutus. de concess. prob. Sbrot. l. 1. q. 52. n. 2. Hoc tamen ipsum intelligendū, ait Castrop. de potestate conferendi beneficia totius diœcesis; de potestate namq. conferendi beneficia alicuius loci, non videri sibi, cur comiti nequeat Vicario foraneo episcopi, tamē generalis non sit, citatque pro hoc Sbrotium l. 1. q. 53. n. 5. & Garc. p. 5. c. 8. n. 125. ubi ait: Vicario generali certi loci posse potestatem concedi conferendi beneficia illius loci, licet alias non sit Vicarius Generalis.

2. Respondeo secundò: posse Vicario Generali concedi hanc facultatem conferendi beneficia, habet communis Castrop. cit. n. 3. Garc. n. 119. id omnino supponens. Quin & Castrop. ibid. ait, ferè semper solere illi concedi hanc facultatem. Porro ad hoc, ut Vicario committatur hæc potestas, non requiritur, ut sit quoque Vicarius in temporalibus, ut volunt Pavin. de potest. Capit. Sede vac. q. 10. num. 31. Rebuff. l. c. num. 8. Sbrot. l. 2. q. 90. Azor. p. 2. l. 3. c. 43. apud Castrop. Sed sufficit esse Vicarium Generalem in spiritualibus, juxta subjectam materiam collationis beneficiorum, quæ spiritualis est, Garc. num. 122. Castrop. num. 6. citans

cans Barb. ubi ante. n. 57. eò quòd Vicarius pro spiritualibus tantum constitutus, absoluè Vicarius Generalis nuncupetur, ut constat ex Bullis Apostolicis teste Parisi. de resign. l. 8. q. 7. n. 187. & ex Trid. sess. 13. c. 2. & ex c. cùm nullus. de temp. ord. & tradunt Sbrot. l. 1. q. 25. n. 4. Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 11.

Questio 684. Vnde dictum mandatum datur Speciale, & in quo sensu dicatur Generale?

1. **R**espondeo ad primum: dici ex eo speciale, quòd ad hoc, ut Vicario concessa censematur facultas conferendi beneficia, specialiter debeat exprimi, quòd facultas ei detur conferendi beneficia; non verò, quòd detur ad conferenda certa beneficia vacatura, vel ad conferendum certis personis; id enim non valeret. Garc. cit. c. 8. n. 113. citans Sbrot. l. 1. q. 53. Pavin. Rebuff. Cuchum. &c.

2. Respondeo ad secundum: dici tamen potest ex eo generale mandatum, seu facultas generalis, si detur ad conferenda beneficia certi loci, seu partis diocesis, modo ibi sine plura beneficia. Garc. n. 114. citans Rebuff. de Vic. Ep. n. 23. aut ad conferendum in certis mensibus. Garc. loc. cit. citans Cuchum; aut ad conferendum simplicia tantum; aut curata tantum, aut certi valoris, aut vacatura per mortem. Garc. ibid. ex Rebuff.

Questio 685. An hac potestas conferendi beneficia censematur collata, seu satis expressa per clausulam generalem, quà Vicario concedit Episcopus facultatem administrandi omnia, sicut ipse habet?

Respondeo negativè. Garc. n. 118. Castrop. loc. cit. num. 8. citans Paris. de resign. l. 9. q. 7. n. 34. nam ex tali clausula cum libera & plena potestate administrandi solum inferatur, polle Vicarium ea præstare, quæ ad rectam episcopatus administrationem spectant, non verò posse eum exercere etiam, quæ sunt meræ gratiæ & donationis; non enim in concessione administrationis, etiam liberæ, conceditur potestas donandi. Castrop. juxta c. fin. de off. Vic. in 6.

Questio 686. An hac potestas collata censematur per clausulam generalem, quà Episcopus concederet Vicario, ut omnia loco sui præstare possit, tamen si ea sint, quæ speciale mandatum requirant?

1. **R**espondeo primò negativè, dum nihil eorum, quæ speciale mandatum requirunt, ex-primitur; tunc enim illa verba: licet ea sint, quæ speciale mandatum requirunt: habent pro non adjectis. Castrop. cit. n. 8. citans c. qui ad agendum. de procurat. in 6. & Molinam tr. 5. de just. d. 10. n. 9. Econtra tamen, si aliquid speciale mandatum exigens exprimeretur, & simul adderetur: & alia omnia speciale mandatum requirant; eò ipso ad omnia illa (modò tamen illa omnia generaliter expressa graviora vel majora non contineant, quām sit illud specialiter expressum) mandatum illud conceditur; adeòque etiam ad collationem beneficiorum. Castrop. ibid. citans Molin. ubi ante. Covar. l. 3. variar. Abb. n. 3. Sbrot. l. 1. q. 65. n. 5. & 7. Garciam cit. c. 8. n. 68. & 69.

P. Leurep. Fori Benef. Tom. II.

2. Respondeo secundò: sed neque adhuc censematur collata dicta facultas, dum dicta clausula generalis talis est, ut Episcopus concedat Vicario, ut omnia loco sui facere possit, esto, speciale mandatum requirant, excepta suppressione beneficiorum, unione illorum, aut præsentatione; nam ex vi hujus adjectæ exceptionis non conceditur potestas efficiendi quicquam speciale mandatum requires; si enim per dictam clausulam generalem, seclusa illa exceptione aliquorum, non censematur concedi, quod speciale mandatum requirit, nisi id ipsum in particulari exprimatur jure sic disponente, jam etiam per adiectam illam exceptionem id non conceditur; cùm illa exceptione non tam ad ampliandam concessionem, quam ad illius restrictionem apponatur, juxta l. 1. ff. de reg. juris. Castrop. loc. cit. n. 9. ex Covar. l. 2. var. c. 5. n. 4. & maxime n. 8. & 9. & Molin. ubi ante. d. 10. n. 9. Nec obstat illud: exceptione firmat regulam in casibus non exceptis; nam exceptione firma regulam in casibus non exceptis, modò tamen hi casus non excepti comprehendantur sub concessione, adeòque in præsente, cum jure sic disponente, nullus casus speciale mandatum requirens sub illa concessione comprehendatur, nullus casus speciale mandatum requirens non exceptus expresse firmabitur per talam exceptionem. Castrop. loc. cit.

Questio 687. An, & qualiter hac potestas conferendi beneficia arguatur concessa ex data Vicario facultate admittendi resignations?

1. **R**espondeo primò: ex data facultate admittendi resignations absolute & simpliciter factas, non infertur data facultas beneficia taliter resignata conferendi, Laym. in c. cùm in generali. de off. Vic. in 6. Castrop. loc. cit. n. 11. citans Barb. ubi supra alleg. 54. num. 68. Rebuffi, in addit. ad reg. 13. cancell. quia plus est conferre beneficia, quam resignations recipere, patetque ex eo, quòd Capitulum Sede vacante possit resignations recipere; non tamen beneficia conferre, quæ libera sunt collationis ad episcopum spectantia: ergo multò minus Vicarius episcopi; cum Capitulum Sede vacante majorem illo habeat potestatem absque specialibus illi commissis. Laym. loc. cit. ex Paris. & quia collatio est actus omnino separatus, & cum resignations non connexus. Castrop. l. cit.

2. Respondeo secundò: ex facultate data admittendi resignations ex causa permutationis censematur quoq; data facultas beneficia sic resignata conferendi; eò quòd licet conferre beneficia permutationibus distinguatur à receptione, & approbatione permutationis, seu resignationis facta permutationis gratiâ, eit tamen ita ei connexum, ut recipiens tales resignations, seu approbans permutationem obligetur permutationibus ea conferre; adeòque collatio tunc non est voluntatis, sed necessitatis: & sic habet stylus communiter observatus, ut eodem tempore & contextu, quo admittuntur resignations permutationis gratiâ, ipsa beneficia resignata permutationibus conferantur. Unde verisimile eit, episcopum dando potestarem recipiendi resignations permutationis gratiâ factas, voluisse simul dare potestatem faciendi collationem, quæ necessariò illis fieri debet. Laym. loc. cit. n. 6. Castrop. loc. cit. n. 13. citans Azor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 6. Et Dominiic. in v. fin.

Cc 2

de